

پودمان ۳

عوامل بیماری‌زا در دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان

امروزه با استفاده از تکنیک‌ها و روش‌های علمی خاص و ساختمان‌ها، تأسیسات و تجهیزات نوین، پیشرفت‌های زیادی در بخش دامپروری حاصل شده، به‌طوری که افزایش تراکم برونش را در مزارع جدید به همراه داشته است. اعمال مدیریت‌های خاص علمی در این واحدهای پرورش و تلاش برای بهبود ضریب تبدیل غذایی و تسريع در رشد دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان دیگر این صنعت می‌باشد. اما این افزایش سریع در بازدهی تولید و تغییر در نظام طبیعی زندگی دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان هرگز بدون هزینه نبوده و نخواهد بود، شیوع سریع انواع بیماری‌ها و پیدایش ناهنجاری‌های متابولیکی و مشاهده انواع سندروم‌ها از ثمرات پرورش صنعتی می‌باشد. در این میان برعی از بیماری‌ها سالیانه خسارات زیادی را به بخش دامپروری در سراسر جهان وارد می‌نمایند. بنابراین لزوم شناخت، پیشگیری، درمان و مبارزه با بیماری‌ها از اهمیت خاصی برخوردار بوده و نیروهای شاغل در واحدهای دامپروری باید دارای شناخت کافی از انواع بیماری‌ها و عوامل ایجاد‌کننده آنها باشند.

واحد یادگیری ۱

تحلیل عوامل بیماری‌زا

آیا می‌دانید که:

- بیماری چیست؟
- عوامل ایجادکننده بیماری کدام‌اند؟
- آیا عوامل بیماری‌زا می‌توان از بین بردن؟

مقدمه

توجه به بهداشت و بیماری‌های گله، یکی از جنبه‌های بسیار مهم مدیریتی در پرورش دام و طیور است. برنامه‌های بهداشتی که بر پیشگیری از بروز بیماری‌ها پایه‌گذاری شده‌اند، نقش اساسی در افزایش بازدهی تولید و سوددهی خواهند داشت.

از بد و تاریخ تاکنون، پیشرفت‌های زیادی در راستای تشخیص علل بیماری‌های مختلف صورت گرفته است. بسیاری از بیماری‌هایی که زمانی باعث نابودی جوامع بشری شدند، اکنون از بین رفته‌اند و فقط نامی از آنها در تاریخ ثبت شده و دیگر بیماری‌ها نیز به تدریج با پیشرفت علم، از بین خواهند رفت. عوامل ایجاد کننده بیماری‌ها دارای تنوع بیشتری نسبت به سایر موجودات می‌باشند. این موجودات با چشم غیرمسلح مشاهده نمی‌شوند. شناخت خصوصیات آنها در پیشگیری از بروز بیماری‌ها اهمیت دارد.

آیا تجربه‌ای از بیمار شدن دارید؟ به صورت خاطره در کلاس درباره آن توضیح دهید.

بحث
کلاسی

میکروب چیست؟

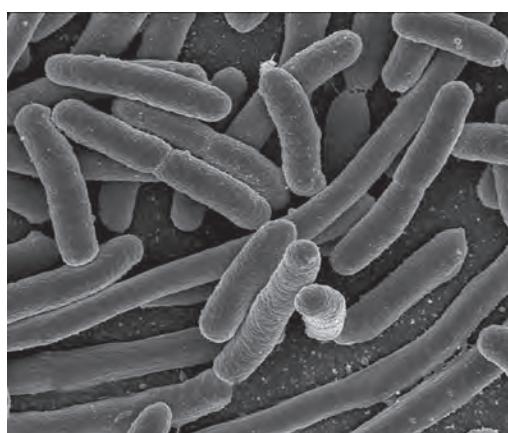
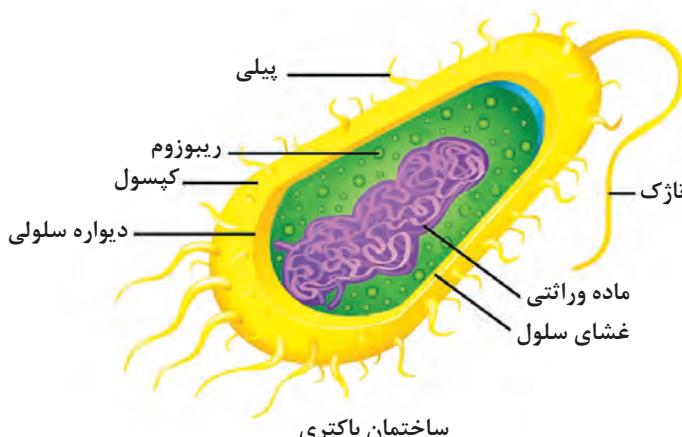
بحث
کلاسی

تقسیم‌بندی عوامل بیماری‌زا

وجود عامل بیماری‌زا برای ایجاد بیماری لازم است که برخی از آنها را در این بخش شرح می‌دهیم:

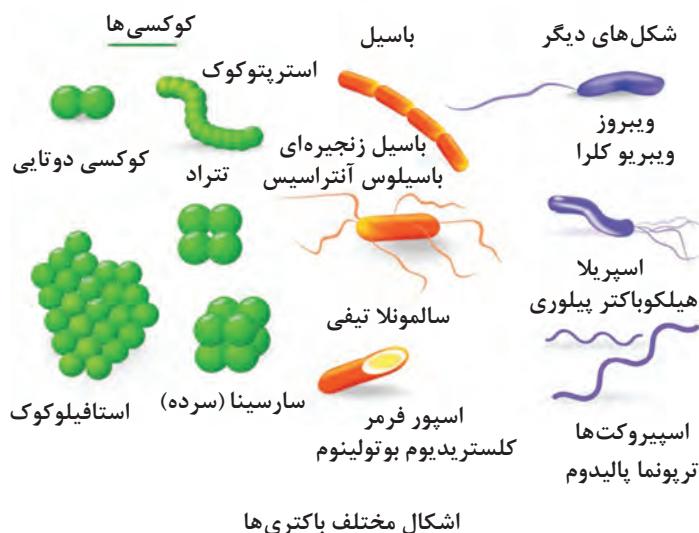
۱- باکتری‌ها

سلول‌های باکتریایی دارای هسته نیستند و به ندرت دارای اندامک‌های پیوند یافته به دیواره یاخته هستند. باکتری‌ها جانداران بسیار ریزی هستند و واحد اندازه‌گیری آنها میکرون است. اندازه طبیعی و معمول باکتری‌ها ۱-۱۵ میکرون است.

نام علمی باکتری‌ها دو قسمتی است. ابتدا نام جنس (Genus) و به دنبال آن نام گونه (Species) می‌آید. باکتری‌ها، تک سلولی ساده هستند و به اشکال کروی یا کوکسی، میله‌ای یا باسیل (باسیل کوتاه یا کوکوباسیل، باسیل خمیده یا ویبریون) و مارپیچی یا اسپریل وجود

دارند. اشکال اسپریل به شکل ویرگول یا S-شکل یا فنری شکل هستند. معدهودی از باکتری‌ها هم که قادر به تغییر شکل ثابتی ندارند (مثل ژل) و دارای چند شکل (پلئومورف) می‌باشند. باکتری‌پس از تکثیر با تجمع در کنار هم الگوهای پیچیده‌ای مثل کوکسی‌های دوتایی (دیپلوکوک)، کوکسی‌های زنجیره‌ای، (استرپتوكوک)، کوکسی‌های خوش‌های (استافیلوکوک)، باسیل‌های زنجیره‌ای (استرپتو باسیل)، رشته‌ای (فیلامنتوس) و یا باکتری‌های منفرد را ایجاد می‌کند.

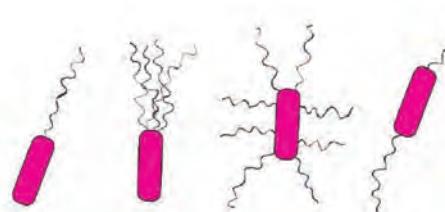
اشکال مختلف باکتری‌ها

ساختمان باکتری‌ها از سیتوپلاسم و اجزای سیتوپلاسمی، هسته و پوشش باکتری‌ها (غشای سیتوپلاسمی و دیواره سلولی) تشکیل شده است. سیتوپلاسم قسمت اصلی سلول باکتری است، زیرا مرکز فعل و انفعالات حیاتی باکتری است. تعدادی اندامک در آن شناورند که شامل هسته، ریبوزوم‌ها و گرانول‌ها هستند. هسته مرکز کنترل باکتری و حاوی اطلاعات ژنتیکی است. هسته در باکتری‌ها قادر هستک و غشای هسته می‌باشد. هر باکتری فقط یک کروموزوم دارد.

در بعضی از باکتری‌ها ممکن است در سطح خارجی دیواره، لایه سومی به نام کپسول نیز دیده شود. کپسول در افزایش قدرت تهاجم باکتری‌های بیماری‌زا نقش دارد و غالباً آنها را از فاگوسیته شدن مصون می‌دارد. به علاوه کپسول برای میزبان دارای خاصیت آنتی‌ژنی است.

ترکیب شیمیایی دیواره سلولی در انواع مختلف متفاوت است. ولی در تمام باکتری‌ها دارای یک ساختمان اصلی است که از پپتیدوگلیکان تشکیل شده است. پپتیدوگلیکان یک ساختمان مشبك، پیچیده و محکم است. مقاومت دیواره باکتری‌ها به دلیل همین ساختار

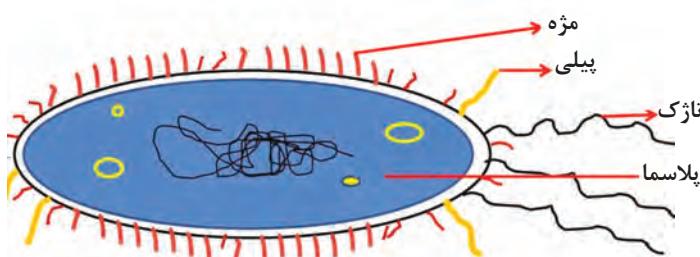
مشبك است. فقدان مجموعه پپتیدوگلیکان در سلول‌های پستانداران، استفاده بالینی مهمی دارد. به طوری که پنی‌سیلین و آنتی‌بیوتیک‌های دیگر، از ساخته شدن پپتیدوگلیکان جلوگیری و به این وسیله از تشکیل دیواره سلولی باکتری‌ها ممانعت می‌کنند. باکتری‌ها بر مبنای

انواع آرایش تازک در باکتری‌ها

میزان پپتیدوگلیکان و نوع ساختمان مخصوص به دو گروه گرم مثبت و گرم منفی تقسیم می‌شوند. دیواره باکتری دارای تاژک نازک، موج‌دار و با قابلیت انعطاف است که باعث حرکت باکتری می‌گردد. این اندامک به صورت یک رشته از جنس پروتئینی به نام فلاژلین است.

در سطح بسیاری از باکتری‌های گرم منفی و برخی از از باکتری‌های گرم مثبت کرک‌های ظرفی به نام پیلی وجود دارد که سطح باکتری را پوشانده‌اند. پیلی از نوعی پروتئین به نام پیلین ساخته شده و دارای خاصیت آنتی‌ژنی است. پیلی عامل چسبندگی باکتری به سطح سلول‌های میزبان است.

تحقیق
کنید

الف) کپسول چه نقشی در بیماری‌زا بacterی می‌کند؟

ب) نقش پیلی در قدرت بیماری‌زا بacterی‌ها چیست؟

تاژک و پیلی

پیلی معمولی و پیلی جنسی

توجه

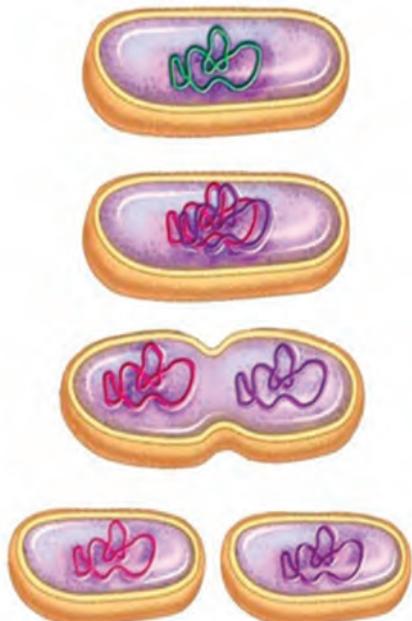
گروهی از باکتری‌ها قادرند در شرایط نامساعد محیطی به مرحله‌ای از زندگی وارد شوند که اسپور نام دارد (از نظر متابولیکی شکل خفته باکتری است و فقط در چرخه زندگی برخی از باکتری‌ها دیده می‌شود).

اسپور می‌تواند شرایطی از قبیل حرارت، سرما، خشکی، مواد شیمیایی و حتی پرتوها را تا حد زیادی تحمل کند. در شرایط مساعد اسپور مجدداً رشد کرده و از آن یک سلول رویشی حاصل می‌گردد. خانواده باسیلاسه و کلستریدیوم مهم‌ترین باکتری‌های بیماری‌زا هستند که قادر به تولید اسپورند.

تحقیق
کنید

رابطه اسپور و قدرت بیماری‌زا بacterی را توضیح دهید.

تقسیم سلولی باکتری

رشد و نمو باکتری از دو طریق حاصل می‌شود:

۱ بزرگ شدن اندازه سلول قبل از اینکه تقسیم شود. به این معنی که هر سلول جدید ابتدا حدود دو برابر اندازه طبیعی خود بزرگ و سپس تقسیم می‌شود.

۲ افزایش تعداد سلول‌ها (تکثیر) که معمولاً بر اثر تقسیم دوتایی حاصل می‌شود. تقسیم دوتایی نتیجه بزرگ شدن بیش از اندازه یک سلول است.

توجه

زمان تولید مثل یا زمان مضاعف شدن برای انواع باکتری‌ها متفاوت است. مثلاً برای مایکروبакتریوم توپرکلوزیس حدود ۱۵ تا ۲۰ ساعت و برای اشريشیاکلی ۲۰ تا ۳۰ دقیقه است.

باکتری‌ها را می‌توان براساس ویژگی‌های متابولیکی آنها به دو گروه کلی نیازمند به اکسیژن (هوازی) و فاقد نیاز به اکسیژن (غیرهوازی) تقسیم کرد.

تحقيق
کنید

(الف) چند نمونه از بیماری‌های دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان که منشأ آنها باکتری است را نام بده و جدول زیر را کامل کنید.

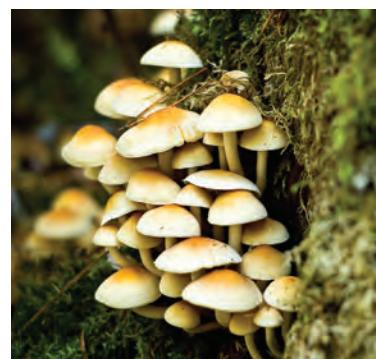
(ب) در مورد هر یک از بیماری‌های بیان شده، تحقیق کرده و گزارش آن را در کلاس ارائه نمایید.

نام بیماری	عنوان
	طیور

	گاو
	گوسفند و بز
	زنبور عسل
	ماهی

۲- قارچ‌ها

قارچ‌ها موجوداتی هستند فاقد کلروفیل که تولید اسپور می‌نمایند. دارای ساختمان سلولی یوکاریوتیک و هسته (به تعداد یک عدد یا بیشتر) می‌باشند. سلول‌های قارچی دارای دیواره سلولی‌اند. تولید مثل در آنها به طریق جنسی یا غیرجنسی می‌باشد که تکثیر غیرجنسی رایج‌تر است.

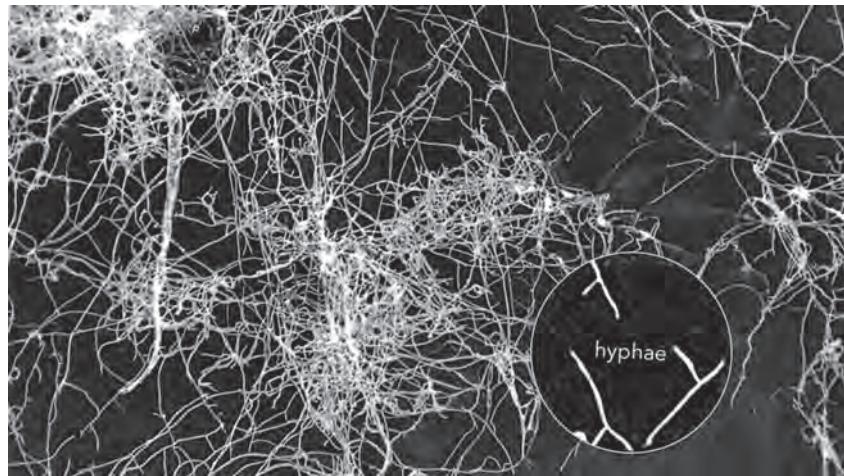
شبکه میسیلیوم قارچ‌ها

ساختار اغلب قارچ‌ها از رشته‌ها و یا ریسه‌های نخی شکل به نام هیف تشکیل شده است. انشعابات هیف‌ها یا ریسه‌ها شبکه‌ای به نام میسیلیوم را به وجود می‌آورند. شبکه میسیلیوم را می‌توان به صورت کپک روی مواد آلی مختلف مشاهده کرد.

آیا تاکنون قارچ‌ها را در طبیعت مشاهده کرده‌اید؟ مشاهدات خود را به صورت یک گزارش در کلاس ارائه دهید.

بحث
کلاسی

نمایش هیف قارچ

قارچ‌ها دارای انواع تک سلولی و پرسلوی هستند. به طور کلی قارچ‌ها را به سه دسته زیر تقسیم می‌کنند:
۱ کپک‌ها: در زمان قدیم از کپک‌ها برای درمان بیماری‌ها استفاده می‌کردند. به عنوان مثال از نوعی کپک دارویی به نام پنی‌سیلین تولید می‌کنند. برخی از کپک‌های مضر، سمومی به نام مایکوتوكسین از خود ترشح می‌کنند که می‌توانند باعث ابتلا به انواع سرطان‌ها و تولد نوزادان ناقص الخلقه شوند. از آنجایی که این سم به عمق مواد غذایی نفوذ می‌کند و باعث آلودگی آن می‌شود، نمی‌توان توصیه کرد که قسمت کپک زده غذا را جدا و باقیمانده آن را استفاده کرد.

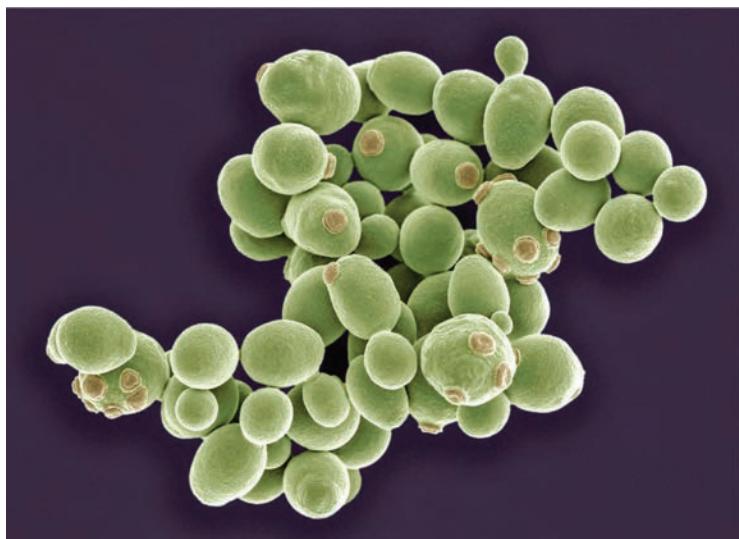
میوه کپک زده

در مورد اثرات آفلاتوكسین بر دام، طیور و انسان تحقیق کرده و نتیجه آن را به صورت گزارش در کلاس ارائه نمایید.

تحقیق
کنید

۲ مخمرها

جوانه زدن مخمر

معروف‌ترین مخمر، ساکارومایسین سرویزیه نام دارد که به مخمر نان نیز معروف است و در تخمیر الکلی خمیر نان و آبجو و دیگر منابع کربوهیدراتی نقش دارد.

۳ قارچ‌های گوشتی (خواراکی)

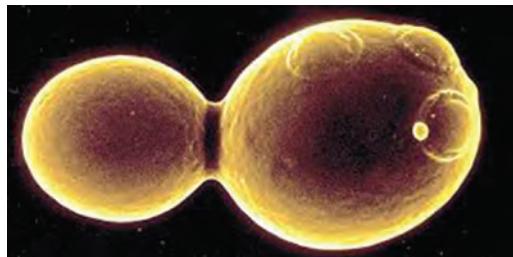
قارچ صدفی

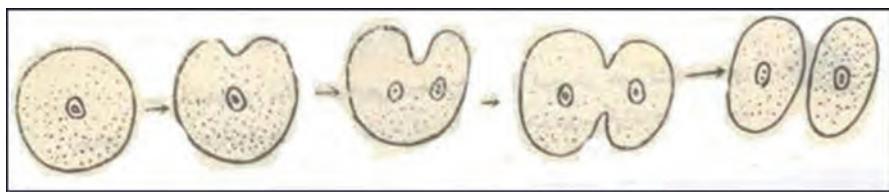
قارچ دکمه‌ای

قارچ‌های خواراکی پر سلولی بوده و دارای ساختار کامل قارچ هستند یعنی دارای کلاهک و پایه هستند، که اغلب به صورت وحشی رشد می‌کنند. با رشد جمعیت و نیاز روز افزون به منابع پروتئینی، پرورش قارچ به صورت دستی و صنعتی مورد توجه قرار گرفته است. قارچ‌های صدفی و دکمه‌ای از جمله قارچ‌هایی هستند که به صورت صنعتی به مقدار زیاد کشت می‌شود. قارچ‌ها به طریق غیرجنسی و جنسی تکثیر می‌یابند.

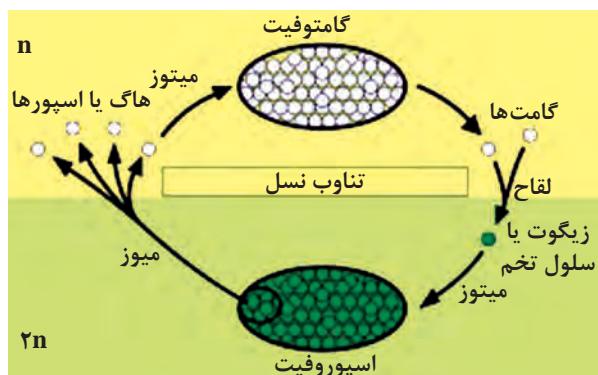
الف) برخی از روش‌های تولید مثل غیرجنسی به شرح زیر می‌باشد.

تولید مثل غیرجنسی از طریق جوانه زدن

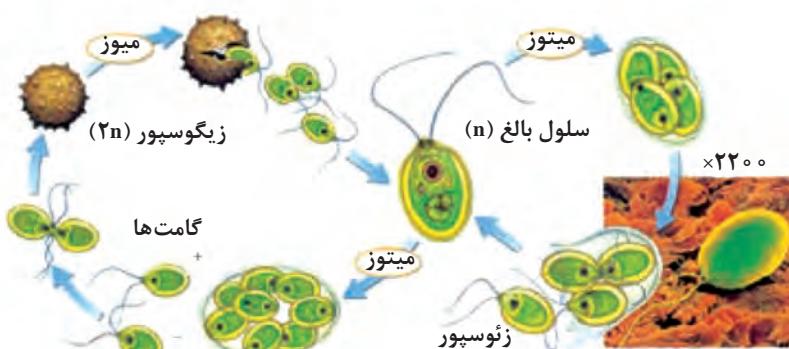
تولید مثل غیرجنسی از طریق تقسیم دو تابی

تولید مثل غیرجنسی از طریق تولید اسپور

ب) روش تولید مثل جنسی به شرح زیر می‌باشد:

تولیدمثل جنسی

روش‌های تکثیر قارچ‌ها از طریق تولیدمثل جنسی

تقسیم‌بندی قارچ‌ها از نظر محل زیست

قارچ‌ها را از نظر محل زیست به سه گروه تقسیم می‌کنند:

- ۱ قارچ‌های جانور دوست (ژئوفیل):** این قارچ‌ها روی حیوانات به سر می‌برند.
- ۲ قارچ‌های گیاه دوست (فیتوفیل):** این قارچ‌ها روی گیاهان به سر برده، اغلب انگل میزبان بوده و در گیاه تولید بیماری می‌کنند.
- ۳ قارچ‌های خاک دوست (ژئوفیل):** که در سطح خاک به سر می‌برند و سaproوفیت هستند.

الف) چند نمونه از بیماری‌های دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان که منشأ آنها قارچ است را نام برده و جدول زیر را کامل کنید.

ب) در مورد هریک از بیماری‌های نام برده شده تحقیق کرده و آن را در کلاس ارائه نمایید.

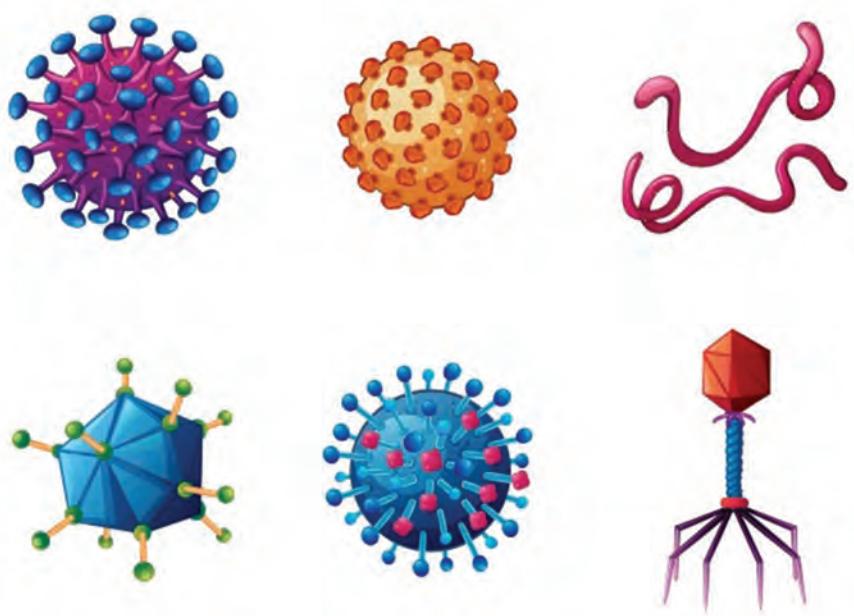
تحقیق
کنید

نام بیماری	عنوان
	طیور
	گاو
	گوسفند و بز
	زنبور عسل
	ماهی

۳- ویروس‌ها

ویروس‌ها عواملی هستند که تنها دارای یک نوع اسید نوکلئیک (DNA یا RNA) هستند. دارای پوشش پروتئینی در اطراف اسید نوکلئیک به نام کپسید می‌باشند. در درون سلول‌های زنده با استفاده از سلول میزبان تکثیر پیدا می‌کنند. اندازه ویروس‌ها از حدوداً $30\text{--}45\text{ }\mu\text{m}$ متغیر می‌باشد. اکثر ویروس‌ها را نمی‌توان با میکروسکوپ نوری مشاهده کرد. بتایراین شکل و ساختار ویروس‌ها توسط میکروسکوپ الکترونی، طیف‌سنجی NMR و کریستالوگرافی اشعه ایکس مورد مطالعه قرار می‌گیرد.

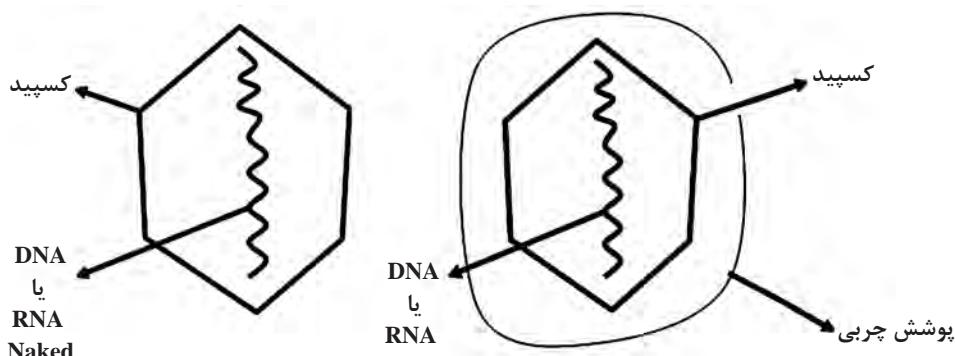

اشکال مختلف از ویروس‌ها

ویروس‌ها را می‌توان بر اساس سلول‌های میزبانی که آلوده می‌کنند، طبقه‌بندی کرد. به‌طور مثال ویروس‌های حیوانی، ویروس‌های گیاهی، ویروس‌های قارچ‌ها، باکتریوفاژ‌ها (ویروس‌هایی که میزبان آنها باکتری‌ها هستند که شامل پیچیده‌ترین ویروس‌ها می‌باشند).

تقسیم‌بندی دیگر بر اساس شکل کپسید (بیشتر مارپیچ یا چندوجهی) یا ساختار ویروس می‌باشد (به‌طور مثال وجود و یا عدم وجود پوشش لیپیدی). مفیدترین و گسترده‌ترین روش تقسیم‌بندی ویروس‌ها بر اساس نوع اسید نوکلئیک (ماده ژنتیکی) آنها و نوع همانندسازی و تکثیر آنها در سلول میزبان می‌باشد. این تقسیم‌بندی شامل:

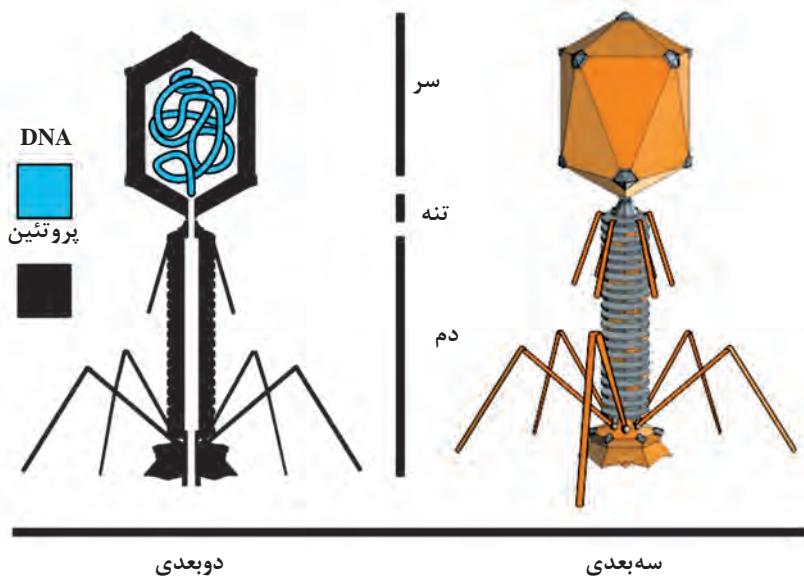
- ۱ ویروس‌ها
- ۲ ویروس‌ها
- ۳ ویروس‌های رونوشت بردار معکوس

ساختمان ساده ویروس با پوشش و بدون پوشش

اسیدنوکلئیک هر ویریون فقط تعداد محدودی از ژن‌های لازم برای سنتز ویروس‌های جدید را دارا می‌باشد. اکثر آنزیم‌های ویروس‌ها توسط سلول میزبان ساخته می‌شوند. مراحل شش‌گانه تکثیر ویروس در سلول میزبان به صورت زیر است:

- مرحله رونشینی یا اتصال ویروس‌ها به سلول میزبان
- مرحله ورود و نفوذ به داخل سلول
- جدا شدن پوشش پروتئینی (کسپید) از اسید نوکلئیک ویروس (Uncoating)
- مرحله بیوسنتز اجزای ویروسی که بر اساس نوع ویروس ممکن است در سیتوپلاسم، هسته و یا در هر دو بخش سلول میزبان انجام شود.
- مرحله رسیدن و کامل شدن ویروس
- مرحله آزادشدن ویروس‌های کامل شده از سلول میزبان و نفوذ آنها در سلول‌های سالم دیگر

ویروس

تحلیل
کنید

متن زیر را بخوانید و تصور خود را بیان کنید.

ویروس‌ها تقریباً تمام موجودات زنده را مورد حمله قرار می‌دهند. به ورود ویروس به داخل سلول، عفونت یا آلودگی سلول گفته می‌شود که می‌تواند همراه با علائم بالینی یا بدون علائم باشد. همچنین بدن قادر است بعد از شناسایی ویروس آن را با سلول‌های دفاعی خود نابود کرده (ایمنی سلولی) و یا برعلیه آن تولید پادتن نماید (ایمنی هومورال).

توجه

ویروس‌ها در ماهی‌ها، دوزیستان، خزندگان، پرندگان و پستانداران بیماری‌هایی تولید می‌کنند که گاهی علائم آنها به صورت تومور یا سرطان نمایان می‌شود. ویروس‌ها در انسان نیز بیماری‌های مانند اوریون، سرخک، تب زرد، آبله، آنفلوانزا و غیره ایجاد می‌کنند.

الف) چند نمونه از بیماری‌های دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان که منشأ آنها ویروس است را نام برد و جدول زیر را کامل نمایید.

ب) با تهییه مقاله در مورد بیماری‌های بیان شده، در کلاس درس بحث و گفت و گو کنید.

نام بیماری	عنوان
	طیور
	گاو
	گوسفند و بز
	زنبور عسل
	ماهی

واحد یادگیری ۲

تحلیل بیماری‌های دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان

آیا می‌دانید که:

- بیماری چیست؟
- عوامل ایجاد‌کننده بیماری کدام‌اند؟
- راه‌های کنترل و درمان بیماری چیست؟
- مهم‌ترین بیماری‌های رایج در دام، طیور، آبزیان و زنبور عسل کدام‌اند؟

مقدمه

به دنبال رشد سریع و روزافزون صنعت پرورش دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان در جهان، افزایش بروز بیماری‌های گوناگون اجتناب‌ناپذیر گردیده است. بیماری‌ها یکی از دلایل عمدی در کاهش محصولات و تولیدات، ذکر می‌شوند. آگاهی داشتن از عوارض و علائم بیماری‌ها به مدیر واحد پرورش در اجرای طرح‌های بهداشتی کمک کرده تا از مشکلات بهداشتی و شیوع بیماری بکاهد.

بیماری‌های رایج در پرورش نشخوارکنندگان

۱- شاربن (سیاه زخم)

خارج شدن خون تیره از سوراخ‌های بینی

دام تلف شده در اثر بیماری شاربن

عامل این بیماری باکتری *باسیلوس آنتراسیس* است. شاربن یک بیماری عفونی حاد و شایع است که در دنیا چهارپایان را مبتلا می‌کند. شدت آن در ماه‌های گرم سال بخصوص در مرداد و شهریور ماه به حداقل می‌رسد.

علائم بیماری: اغلب به علت سرعت پیشرفت بیماری، علائم بروز نمی‌کند. با این حال در دام‌های مبتلا افزایش درجه حرارت، بی‌اشتهاای کامل، گوش‌های افتاده، به پهلو افتادن و دندان قروچه مشاهده می‌شود و حیوانات با حرکات تشنجی تلف می‌شوند. گندیدگی سریع لشه و خارج شدن خون تیره از منافذ بدن (بینی، مقعد، فرج و غیره) از علائم بیماری است. خون خارج شده از دام بلافصله با اکسیژن ترکیب شده، ایجاد اسپور یا هاگ کرده و بسیار مقاوم در محیط باقی می‌ماند و در شرایط مناسب ایجاد بیماری می‌کند (هاگ آن در قطب ۸۰ سال محفوظ باقی مانده است). در دام‌های تلف شده طحال تیره رنگ و بزرگ است، به همین دلیل به شاربن، تب زغالی یا طحال لجنی نیز گفته می‌شود.

پیشگیری و درمان: از کالبدگشایی دام‌های مشکوک به شاربن جداً خودداری کنید. به علت تلف شدن سریع دام‌ها درمان بی‌نتیجه است. در مناطقی که خطر بیماری شاربن وجود دارد، دام‌ها باید هر سال در ابتدای بهار واکسینه شوند.

۲- شاربن علامتی

یک بیماری عفونی است که اغلب گاوها و در برخی موارد گوسفند و به ندرت بز را مبتلا می‌کند. عامل بیماری باکتری *کلستریدیوم شویی*^۱ است.

علائم بیماری: وقتی عامل شارین علامتی در اثر ایجاد زخم‌های حاصل از پشم چینی، اخته کردن، قطع دم، گاز گرفتگی و یا زایمان سبب آلودگی می‌شود، در اطراف محل ورود میکروب جراحات مشخصی دیده می‌شود. در این حالت پوست بنفش رنگ و بافت‌های زیرجلدی متورم و خیزدار می‌شوند. ممکن است در یک و یا هر دو پا لنگش ایجاد شود. دام‌های تلف شده دچار نفخ شده و لاشه به سرعت فاسد می‌شود. خون تیره نیز از منافذ بدن خارج می‌شود.

پیشگیری و درمان: به علت تلف شدن سریع دام‌ها درمان بی‌نتیجه است. برای پیشگیری اولین واکسیناسیون در گوسفند و بز در سن ۷ ماهگی و واکسن مجدد در هر سال قبل از زایمان توصیه می‌شود.

۳- بیماری پوسیدگی سم (فوت رات یا پیتن)

بیماری پوسیدگی سم یا فوت رات

بیماری عفونی واگیردار پوسیدگی سم از بیماری‌های مهم نشخوارکنندگان است که با نکروز و جدا شدن شاخ سم تشخیص داده می‌شود. عامل این بیماری باکتری‌های فوزوباكتریوم نکروفروم، کورینه باکتریوم پیوژنر و دیکلو باکترنودوسوس است.

علائم بیماری: لاغری، لنگش، نکروز و بوی نامطبوع در فضای بین انگشتان، ورم چرکی در اطراف سم‌ها، افتادن کامل سم و سقط جنین از علائم این بیماری می‌باشد.

آنچه در سم مبتلا ایجاد می‌شود، تورم مرطوب و ملایمی است که توسط نکروفروم بین دو سم ایجاد می‌شود. پس

از آن شکافی بین پوست و بخش شاخی سم ایجاد می‌شود که باکتری ندوسوس وارد آن شده و باعث ترشح متعفن از پاهای و جدا شدن بخش شاخی از بافت‌های زیرین می‌شود.

درمان: استفاده از سولفات مس ۱۰-۲۰ درصد و یا فرمالین ۱۰٪ استفاده از اسپری کلرامفینیکل همزمان با تزریق عضلانی مقدار زیاد پنی‌سیلین سبب کاهش و از بین رفتن عفونت و ترمیم بافت‌ها می‌شود.

۴- گندیدگی سم

گندیدگی سم

این بیماری یکی از ناراحتی‌های سم می‌باشد که عامل آن یک قارچ از جنس درماتوفیلوس است. اگر محیط زندگی دام برای مدت طولانی مرطوب باشد و فضای بین سم‌ها توسط مدفوع نرم پر باشد، زخم‌های متعدد برجسته در بین سم‌ها در دست و پا ایجاد می‌شود که شبیه توت فرنگی می‌باشند. به همین دلیل به آن گندیدگی توت فرنگی نیز گفته می‌شود.

پیشگیری و درمان: برای دست یافتن به بهترین نتیجه

درمانی تجویز آنتی‌بیوتیک‌های مناسب از راه غیرخوارکی (تزریق داخل عضلانی پنی‌سیلین جی، اکسی‌تتراسایکلین) لازم می‌باشد. درمان موضعی در مراحل اولیه بیماری لازم نیست، ولی در موارد لزوم ابتدا باید موضع تمیز

و اصلاح شود. استفاده از محلول ۵ درصد سولفات مس ارزان و مؤثر است. همچنین استفاده از پمادهای ضدبacterیایی در محل عفونت نیز توصیه می‌گردد.

مهمترین روش کنترل بیماری برخورداری از مدیریت صحیح در دامداری می‌باشد. به کارگیری بستر مناسب در محل نگهداری دام و جلوگیری از پوشش مواد خشبي در بستر و استفاده از حوضچه حاوي محلول ۵-۱۰ درصد فرمالین و یا سولفات مس در محل ورود دام در پیشگیری از بروز بیماری مؤثر خواهد بود.

۵- تب برفکی

یک بیماری ویروسی فوق العاده مسری نشخوارکنندگان (گاو، گاومیش، گوسفند و بز) است. تب برفکی باعث کاهش تولیدات دامی و اختلال در حمل و نقل دامها می‌شود. هزینه ریشه‌کنی ویروس بسیار بالاست.

بیماری تب برفکی

ویروس عامل بیماری در ابتدا به مدت دو تا سه روز تب شدید ایجاد نموده و متعاقباً تاولهایی در داخل دهان و روی پا ظاهر می‌شود که ممکن است پاره شده و موجب لنگش حیوان شود. این بیماری بسیار واگیردار است و قطرات ابروسل دفع شده از حیوان آلوده، تماس با تجهیزات دامداری، غذا، وسایل نقلیه، البسه آلوده و حیوانات شکارچی اهلی و وحشی موجب گسترش بیماری می‌شوند.

علائم بیماری: لنگش ناشی از تاولها، عدم چرا، ترشح زیاد بزاق، تب، عدم خوراک خوردن، سقط جنین و تلفات زیاد حیوانات نوزاد از علائم بیماری هستند.

پیشگیری و درمان: قرنطینه و کشتن سریع دامهای آلوده و مبتلا یکی از راههای مبارزه با تب برفکی است. چون هزینه درمان زیاد است، واکسیناسیون کم‌هزینه‌ترین راه مبارزه با آن است.

واکسن تب برفکی در اسفند ماه هر سال انجام می‌شود و در مناطق آلوده بهتر است هر سال دو نوبت، در ابتدای بهار و پاییز دامها را واکسینه نمود.

توجه

واکسیناسیون به تنها یک قادر به کنترل بیماری نیست و باید علاوه بر واکسیناسیون، رعایت شرایط امنیت زیستی (بیوسکوریتی) در اولویت برنامه‌های کنترل بیماری قرار گیرد.

۶- تب مالت یا بروسلوز

یکی از مهمترین بیماری‌های مشترک انسان و دام است، باکتری بروسلزا ایجاد‌کننده بیماری است. انواع بروسلزا در حیوانات شامل سویه‌هایی به شرح زیر است:

- ۱ بروسلوز ملیتنيسیس (بز)
- ۲ بروسلوز آبورتوس (گاو)

سقط جنین در اثر بروسلوز

۳ بروسلوز سوئیس (خوک)

۴ بروسلوز کانیس (سگی)

۵ بروسلوز اویس (گوسفند)

و شایع‌ترین آن در سراسر جهان ملیتنتسیس می‌باشد.

علائم بیماری: سقط جنین از علائم مشخص بروسلوز می‌باشد. ضایعات کبدی، جراحات جفت، جفت ماندگی، کاهش تولید شیر، عقیمی و نازابی از علائم دام‌های مبتلا است.

پیشگیری و درمان: برای ریشه‌کنی تب مالت کلیه دام‌های نر و ماده داشتی آلوده از گله حذف می‌شوند. برای ایمنی باید دام‌ها را قبل از شیرگیری و قبل از سن آمیزش واکسینه نمود.

تب مالت یک بیماری مشترک بین انسان و حیوان است، درباره علائم و راه‌های انتقال آن در انسان تحقیق کرده و در کلاس درس گزارش دهید.

تحقیق
کنید

۷- شبه سل یا بیماری لاغری یا یون

یک بیماری باکتریایی که با تورم مزمن روده مشخص می‌شود و در گاو، گوسفند و بز مشاهده می‌شود. عامل بیماری مايكوباكتریوم پاراتوبيرکولوزیس است. دوره کمون بیماری طولانی و حدود یکسال است، بنابراین علائم بیماری حداقل تا ۲ سال ظاهر نمی‌شود. به طور معمول راه ورود میکروب از طریق تنفسی یا گوارشی است.

علائم بیماری: نشانه اصلی بیماری کم شدن تدریجی وزن بدن است که پس از چند هفته منجر به لاغری می‌گردد. مدفوع گوسفند و بز شکل ساچمه‌ای خود را از دست داده و نرم می‌شود ولی مانند گاو اسهال خونی مشاهده نمی‌شود. در کالبدگشایی دام‌های تلف شده لایه درونی روده کوچک ضخیم و چین‌دار است و چون باکتری حاوی رنگدانه زرد است، رنگ این لایه نیز زرد طلایی است.

پیشگیری و درمان: پیشگیری از بیماری یون شامل مراحل زیر است.

۱ تشخیص و حذف دام‌های مبتلا

۲ تشخیص دام‌های آلوده و کشتار آنها

лагری مفرط دام در اثر بیماری یون

۳ تست دامهای گله هر شش ماه یکبار تا زمانی که موارد مثبت حداقل برای دو نوبت مشاهده نشود. در حال حاضر درمان خاص برای بیماری وجود ندارد و کلیه دامهای مشکوک باید معده و مدفون شوند. به دلیل اینکه باکتری در بین سلول‌های روده زندگی می‌کند و آنتی‌بیوتیک نمی‌تواند به آنجا برسد، بیماری به درمان با آنتی‌بیوتیک‌ها پاسخ نمی‌دهد.

۸- اسهال عفونی

به طور کلی اسهال دامهای نوزاد ممکن است ناشی از موارد زیر باشد.

علائم بیماری	منشأ اسهال
تکرر در مدفوع، مدفوع آبکی با بوی زننده، این باکتری‌ها می‌توانند در صورت عدم درمان مناسب سبب بروز آنتراتوکسمی و در نهایت سبب مرگ حیوان شوند.	اسهال باکتریایی
تکرر در مدفوع، مدفوع آبکی با بوی زننده، این اسهال بسیار خطرناک است.	اسهال ویروسی
تکرر در مدفوع، مدفوع آبکی با بوی زننده.	اسهال قارچی
تکرر در مدفوع، مدفوع آبکی با بوی زننده، امکان دارد قطعات انگل مشاهده شود.	اسهال ناشی از آلوودگی انگلی
تکرر در مدفوع، مدفوع آبکی با بوی زننده.	اسهال ناشی از آلوودگی به برخی تک‌یاخته‌ها
تکرر در مدفوع، مدفوع آبکی	اسهال ناشی از بیماری‌های دستگاه گوارش
تکرر در مدفوع، مدفوع آبکی	اسهال ناشی از اختلالات عصبی
تکرر در مدفوع، مدفوع آبکی	اسهال با علت‌های ناشناخته

تراکم زیاد و مدیریت ضعیف نیز در بروز آن مؤثر است. این عوامل حیوانات را در سن یک هفتگی مبتلا می‌کنند و ممکن است تا دو ماهگی نیز ادامه داشته باشد. لذا اسهال اولین بیماری است که در یک نوزاد مشاهده می‌شود. دامهای نوزاد مقاومت کافی در مقابل اسهال ندارند، دچار کاهش وزن شدید شده و تلف می‌شوند.

توجه

کاهش وزن و تلفات در دامهای مبتلا به اسهال ممکن است تا ۳۰ درصد افزایش یابد.

بیشگیری و درمان

ضد عفونی جایگاه و زایشگاه

جدا کردن دامهای بیمار از سالم

- خوراندن آغوز کافی و با کیفیت به نوزاد در بدو تولد
- ضد عفونی صحیح بند ناف نوزاد پس از به دنیا آمدن برای درمان اسهال عفونی می‌توان از آنتی‌بیوتیک‌های سولفادیمیدین سدیم، نومایسین سولفات و غیره استفاده نمود.

در درمان اسهال، آنتی‌بیوتیک‌ها باید برای مدت ۳-۵ روز متوالی تا رفع کامل عفونت مصرف شوند، در غیر این صورت دوره درمان کامل نبوده، اسهال و عفونت نوزاد در روزهای دیگر برگشت می‌نماید.

توجه

جدول زیر را با استفاده از کتب موجود در کتابخانه هنرستان و اینترنت کامل نموده و در کلاس درس ارائه دهید.

تحقیق
کنید

بیماری	عامل بیماری	شکل بالینی	علائم بالینی - کالبدگشایی	پیشگیری، کنترل و پیشنهاد درمانی
آنترو توکسمی				
ذات الریه				
آبله				
جنون گاوی				
کراز				
طاعون				

بیماری‌های رایج در پرورش طیور

۱- آنفلوانزای پرنده‌گان

آنفلوانزای پرنده‌گان به وسیله تیپ A ویروس آنفلوانزا متعلق به خانواده اورتومیکسوبریده به وجود می‌آید. این ویروس خود دارای سه تیپ C، B، A است. فقط نوع A آن می‌تواند در پرنده‌گان ایجاد بیماری کند. آنفلوانزای مرغی یکی از بیماری‌های خطرناک با منشأ پرنده‌گان و یک بیماری مشترک در میان انسان‌ها و حیوانات است. آنفلوانزا یک بیماری ویروسی است که با نشانه‌های تنفسی، افسردگی، کاهش مصرف غذا و آب، خس خس سینه، ریزش اشک، سینوزیت، سیاه شدن قسمت‌های بدون پر مانند تاج و ریش، تورم سر و صورت، ژولیدگی پرهای، اسهال و بروز درگیری سیستم عصبی همراه با مرگ سریع در پرنده‌گان مشخص می‌شود. در طیور تخم‌گذار کاهش تولید و کاهش کیفیت تخم مرغ نیز وجود دارد.

آنفلوآنزا در ماکیان

عارض کالبدگشایی در موارد خفیف بیماری، شامل ترشحات فیبرینی و یا چرکی در سینوس‌ها و نای، ادم و ترشحات سروزی و حتی لخته‌های چرک پنیری در سینوس‌ها و نای، کیسه‌های هوایی ضخیم شده و ترشحات چرکی پنیری یا فیبرینی در آنها است.

طول این دوره به میزان آلودگی ویروسی، راه عفونت، گونه پرنده، قدرت بیماری‌زایی ویروس و عوامل محیطی مانند گرد و غبار و آمونیاک بستگی دارد. بیماری آنفلوآنزا فوق حاد در طیور تخم‌گذار و مادر شروعی ناگهانی و دوره‌ای کوتاه بین ۳ تا ۷ روز دارد.

مهمنترین اقدامات کنترلی شامل:

- معذوم کردن سریع پرنده‌گان بیمار یا تماس یافته
 - دفع مناسب لشه پرنده‌گان و قرنطینه
 - ضدغوفونی کردن اصولی مرغداری‌ها
 - محدود نمودن جابه‌جایی پرنده‌گان در داخل کشور و یا بین کشورها
 - جلوگیری از تماس ماکیان اهلی با پرنده‌گان وحشی
 - عدم استفاده از تخم مرغ‌های آلوده در جوجه‌کشی
- ویروس آنفلوآنزا در دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد در عرض نیم ساعت و نیز در تماس با مواد ضدغوفونی کننده مانند فرمالین و ید از بین می‌رود.

معذوم کردن سریع پرنده‌گان بیمار یا تماس یافته با آنفلوآنزا

تحقیق
کنید

راه‌های انتقال ویروس آنفلوانزا به انسان را بررسی کنید و در کلاس درس بیان کنید.

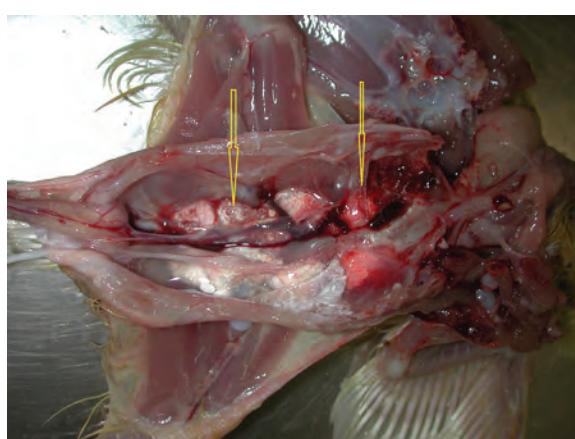
راه‌های انتقال ویروس آنفلوانزا از طریق مرغ

درمان مؤثری بر علیه بیماری وجود ندارد ولی عملی‌ترین راه مبارزه با این بیماری در شرایط فعلی کشور، استفاده از واکسن کشته ضمن رعایت موازین بهداشتی و قرنطینه می‌باشد.

۲- برونشیت عفونی

یک بیماری ویروسی حاد خیلی مسری در ماکیان است که علائم بیماری به دو شکل تنفسی و کلیوی دیده می‌شود، در اکثر مواقع هر دو شکل بیماری هم‌زمان در یک گله دیده می‌شود. عامل بیماری یک نوع ویروس از خانواده کروناآپریده می‌باشد.

علائم بیماری: بیماری با نشانه‌های تنفسی (بلع هوا، عطسه، سرفه، ترشحات از بینی، تنگی نفس و خروج

آب از چشم‌ها)، کاهش تخم مرغ، تولید تخم مرغ‌های بدشکل و لمبه، التهاب دیواره لوله‌های برونش یا نای‌های مشخص می‌شود و در شکل کلیوی کزکردگی، بی‌اشتهاایی، اسهال سفید، بیماری شدید کلیه، و گاهی علائم تنفسی دیده می‌شود. معمولاً بیماری در اواخر تابستان و اوایل پاییز شایع می‌گردد. از مهم‌ترین علائم کالبدگشایی این بیماری تجمع چرک پنیری در محل دو شاخه شدن نای است.

بیماری برونشیت در طیور

تولید تخم مرغ‌های بدشکل و لمبه در بیماری برونشیت

بحث
کلاسی

دوره نهفته بیماری برونشیت ۳-۱ روز است. مفهوم این جمله چیست؟

تحقيق
کنید

اقدامات بهداشتی و امنیت زیستی در مرغداری‌ها شامل چه مواردی می‌باشد؟

برونشیت عفونی یک بیماری تنفسی و به شدت مسری که از طریق هوا و تنفس، جوجه‌ها را آلوده می‌سازد، سرفه و عطسه ویروس‌ها را دفع و منتقل می‌نماید. ویروس می‌تواند به مدت ۴ هفتۀ در مرغداری‌های آلوده باقی بماند و پرندگان حساس را آلوده کند.
پیشگیری و درمان: کنترل بیماری از طریق واکسیناسیون، اقدامات بهداشتی و قرنطینه‌ای است. برای واکسیناسیون از واکسن‌های زنده و کشته استفاده می‌کنند.

۳- نیوکاسل

عامل این بیماری، ویروس پارامیکسوویروس است که در جنین تخم مرغ به خوبی رشد و تکثیر می‌یابد. اغلب سویه‌های شناخته شده به صورت زیر دسته‌بندی می‌شوند.

- الف) لنتوژنیک: این سویه‌ها بیماری‌زایی خفیفی دارند.
- ب) مزوژنیک: این سویه‌ها بیماری‌زایی متوسطی دارند.
- ج) ولوزنیک: این سویه‌ها بیماری‌زایی زیادی دارند.

نیوکاسل بیشتر مرغ و خروس را مبتلا کرده ولی سایر گونه‌های طیور نظیر مرغ مروارید، اردک و بوقلمون را نیز مبتلا می‌کند.

علائم بیماری: خروج ترشحات از بینی، صدای ناله و خس خس، تورم سر و گردن، پیچ خوردگی سر و گردن به

بیماری نیوکاسل

یک سمت بدن، اسهال آبکی سبز رنگ و بدبو، از دست دادن اشتها، ناراحتی، گیجی و خواب آلودگی، بالهای آویزان شده و پاهای کشیده شده روی زمین، تشنجه، فلنجی و در نهایت مرگ از علائم آن است. این بیماری در مرغ‌های تخم‌گذار موجب کاهش و توقف تخم‌گذاری و همچنین تولید تخم‌مرغ‌هایی با کیفیت پایین پوسته (پوسته ناصاف و بدشکل) خواهد شد. تخم‌مرغ‌های تولید شده در این مرحله، ناقل ویروس نیوکاسل بوده و برای جوجه‌کشی مناسب نیستند.

پیشگیری و درمان: ترشحات و مخاط چشم طیور آلوده

عامل مهم انتقال بیماری هستند و طیور مبتلا شده به این بیماری می‌توانند برای مدت طولانی ویروس بیماری را با خود حمل و پخش کنند.

راه‌های کنترل و پیشگیری نیوکاسل عبارت‌اند از:

۱ اجرای واکسیناسیون به موقع

۲ رعایت کامل اصول بهداشتی

۳ اجرای قرنطینه شدید در هنگام شیوع بیماری

یکی از مؤثرترین راه‌های پیشگیری و مبارزه با شیوع بیماری نیوکاسل، استفاده از واکسن است. واکسن نیوکاسل دارای سویه‌های B_1 ، لاسوتا، روغنی و کوماروف می‌باشد، برنامه واکسیناسیون جوجه‌ها با توجه به نوع آب و هوای منطقه، نوع واکسن و دستور دامپزشک تعیین می‌گردد.

از آنجایی که بیماری نیوکاسل یک بیماری ویروسی است، درمان خاصی برای آن نمی‌توان در نظر گرفت ولی درمان‌های حمایتی و برنامه‌های مدیریتی به منظور بهبود وضعیت گله توصیه می‌گردد افزایش دمای سالان پرورش به میزان ۲-۳ درجه سانتی‌گراد، کاهش استرس‌های مدیریتی، تغذیه‌ای و محیطی، استفاده از اشتها آورها، مصرف برونکو دیلاتورها و موکولیتیک‌ها (منتول هگزین، مونتوفورت، اثروپلاس) و آنتی‌بیوتیک‌ها در زمان مناسب می‌تواند اثرات بیماری را کاهش دهد.

علائم کالبدگشایی بیماری تنفسی مزمن در طیور

۴- بیماری تنفسی مزمن^۱ CRD

مايكوپلاسمای گالی‌سپتیکوم عامل بیماری تنفسی مزمن می‌باشد که می‌تواند در بدن موجود زنده بدون بروز علائم بالینی حضور داشته باشد و استرس‌هایی نظیر تغییر آشیانه، شرایط سوء‌مدیریتی، تغذیه نادرست، بیماری‌های تنفسی همچون نیوکاسل و برونشیت عفونی، افزایش میزان گرد و خاک و یا آمونیاک سبب می‌شوند تا بیماری بروز نماید.

تورم صورت، عفونت قرنیه و چشم در
بیماری CRD

مهم‌ترین راه انتقال مایکوپلاسما، به صورت عمودی از مرغ به تخمرغ و سپس به گله می‌باشد. تماس مستقیم دومین راه مهم پخش مایکوپلاسما می‌باشد. انتقال از طریق آب، تنفس جوجه‌ها، آلودگی غذا و یا تجهیزات نیز می‌تواند اتفاق بیفت.

علائم بیماری: بروز ضایعات کلینیکی به آرامی صورت می‌گیرد و گسترش می‌یابد که شامل موارد زیر می‌باشد.

■ سرفه و عطسه در پرندگان

■ ادم در سر

■ ترشحات چرکین از بینی و چشم

■ تورم سینوس‌ها ولی در بوقلمون‌ها تورم سینوس‌های تحت حدقه‌ای بسیار مشهودتر می‌باشد به طوری که پرنده به همین علت قادر به دیدن آب و دان نبوده و از گرسنگی تلف می‌شود.

■ کاهش رشد

■ کاهش مصرف خوراک

■ کاهش ضریب تبدیل غذایی

■ تلفات جزئی و در برخی موارد زیاد

■ کاهش تولید گوشت طیور

■ کاهش تولید تخمرغ

■ افزایش از بین رفتن حساسیت بدن پرندگان نسبت به واکسیناسیون بر علیه بیماری‌های نیوکاسل و برونشیت

■ افزایش حساسیت پرندگان به استرس‌ها

پیشگیری و درمان: مهم‌ترین نکته در پیشگیری از بیماری تهیه جوجه از مرغ‌های مادر عاری از بیماری می‌باشد. در صورتی که در مزرعه پرورش گله‌های گوشتی، در دوره پرورش گذشته، ابتلا به بیماری وجود داشته باشد، شستشو، ضدعفونی و تخلیه سالن برای چند هفته توصیه می‌شود.

در هنگام ابتلا به بیماری با تهیه منجر به کاهش گاز آمونیاک و گرد و خاک در سالن می‌شود، می‌توان شدت بیماری را کاهش داد. آنتی‌بیوتیک‌های متعدد برای درمان استفاده می‌شوند، ولی اغلب پس از قطع درمان سبب بازگشت مجدد بیماری می‌شوند.

مهم‌ترین آنتی‌بیوتیک‌هایی که بر مایکوپلاسماگالی‌سپتیکم مؤثراند عبارت‌اند از: تیامولین، تایلوزین، انروفلوكساسین، فلورفینیکل، داکسی سیکلین و غیره.

به علت اینکه بیماری عمدها در طیور گوشتی خود را به صورت عوارض تنفسی نشان می‌دهد، استفاده از موکولیتیک‌ها (همانند برم هگزین) در هنگام بروز سندروم CRD توصیه می‌شود. همچنین استفاده از مواد ضدعفونی‌کننده ایمن نیز در از بین بردن عامل بیماری می‌تواند بسیار مؤثر باشند.

تحقيق
کنید

جدول زیر را با استفاده از کتب موجود در کتابخانه هنرستان و اینترنت کامل نموده و در کلاس درس ارائه دهید.

بیماری	عامل بیماری	شكل بالینی	علائم بالینی - کالبدگشایی	پیشگیری، کنترل و پیشنهاد درمانی
کوکسیدیوز				
سالمونلوز				
مارک				
گامبورو				
آبله				
آسپرژیلوزیس				

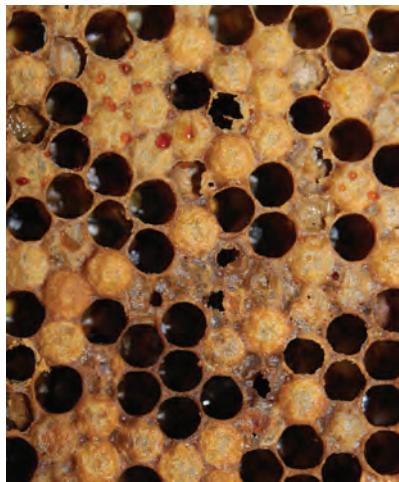
بیماری‌های رایج در پرورش زنبور عسل

زنبورهای داخل کندو تماس‌های زیادی با یکدیگر دارند و خصوصاً مبادله غذا از طریق دهان آنها یکی از راه‌های ارتباط اعضای کلنی می‌باشد، به همین دلیل اگر یک عامل بیماری‌زا (ویروس، باکتری و...) بعضی از افراد کلنی را آلوده نماید، این آلودگی سریعاً در بین سایر اعضای کلنی انتشار می‌یابد. از طرف دیگر کوچ دادن زنبورها نیز موجب انتشار سریع آفات و امراض بین کلنی‌ها و زنبورستان‌های مختلف می‌گردد. در ادامه برخی از بیماری‌های زنبور عسل توضیح داده می‌شود و روش‌های درمان و پیشگیری آنها شرح داده می‌شود.

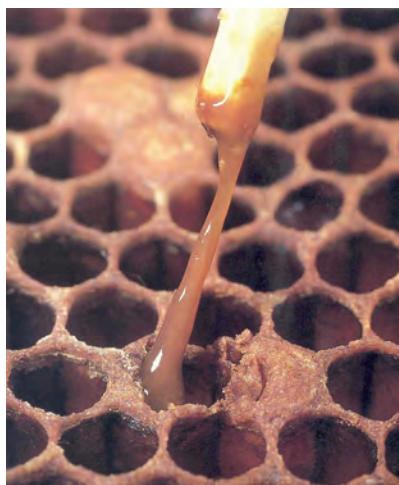
۱- بیماری لوک آمریکایی

عامل بیماری باکتری به نام باسیلوس لاروا است. این باکتری قادر است لاروهای کارگر، نر و ملکه را آلوده کند. انتشار بیماری در داخل کلنی توسط زنبورهایی که اقدام به تمیز کردن سلول‌های حاوی لاروها، شفیره‌های بیمار و مرده و یا از طریق تغذیه عسل آلوده به لاروها، غارت کلنی‌های بیمار توسط زنبورهای سالم و گرفتن بچه طبیعی یا مصنوعی از کلنی‌های بیمار ایجاد می‌شود.

علائم بیماری: پراکندگی حجره‌های نوزادان در شان، سوراخ شدن در پوش حجره‌ها، مرطوب و فرو رفته بودن در پوش حجره‌ها (سطح سلول‌ها در حالت عادی محدب است)، دیدن قاب به صورت یک حجره باز و در یکی بسته، در داخل یکی گرده و داخل دیگری شفیره باشد، وجود بوی سریش ماهی، تغییر یافتن رنگ لارو از سفید مرواریدی شکل به قهوه‌ای، خشک شدن و چسبیدن محکم لارو به دیواره حجره پس از گذشت یک ماه، برآمدگی پولک تا مرکز حجره در زمان شفیرگی از علائم این بیماری می‌باشند.

فرورفته بودن دربوش حجره‌ها در بیماری لوک آمریکایی

مشاهده ماده لزج کش دار در بیماری لوک آمریکایی

اگر یک چوب کبریت یا خلال دندان را وارد سلول نموده و چندین بار به هم زده، سپس بیرون آورده شود، این ماده لزج قهقهه‌ای رنگ به صورت نخ یا رشته‌ای (چسب غلیظ) به بیرون از سلول کشیده می‌شود.

پیشگیری: کنترل بیماری لوک به علت تشکیل اسپور بسیار مشکل است. بهترین راه پیشگیری قوی نگهداشتن کلنی، رعایت اصول بهداشتی، زمستان‌گذرانی خوب زنبورها و جلوگیری از غارت توسط زنبورها می‌باشد.

درمان بیماری

- سوزاندن کلنی‌های آلوده
- استفاده از داروهای شیمیایی و آنتی‌بیوتیک‌ها از قبیل اکسی‌تراسایکلین، سدیم‌سولفاتیازول یا ترامایسین.

۲- لوک اروپایی

یک بیماری فصلی است، زمان پیدایش آن عمدتاً از شروع تا اواخر فصل بهار است. عامل اصلی این بیماری یک باکتری ساپروفیت به نام استرپتوکوکس پلوتون می‌باشد. شدت واگیری آن از لوک آمریکایی کمتر است.

علائم بیماری: بیماری لوک اروپایی در مرحله اولیه به نوزادان زنبورها حمله کرده و آنها را از بین می‌برد. در این بیماری مانند لوک آمریکایی سر سلول‌ها کمی فرو رفته و سوراخ دار می‌شود. لارو در لوک اروپایی برخلاف لوک آمریکایی لزج و چسبنده نیست و اگر با چوب کبریت آن را خارج کنیم، کش دار نمی‌شود. عمدتاً از لاروها، بوی ترشیدگی و گندیدگی به مشام می‌رسد.

بیماری لوك اروپايي

پيشگيري و درمان: پيشگيري و درمان آن همانند لوك آمريکايی است و مى توان از آنتىبيوتيكها استفاده کرد. به دليل اينكه عامل بیماری توليد هاگ يا اسپور نمی کند، برخورد خفيفتری با بیماری صورت می گيرد؛ مثلاً از روش سوزاندن کمتر استفاده مى شود.

توجه

كليه داروهای خوراکی زنبورعسل باید در بهار دو ماه قبل از جریان شهد و در پاییز بعد از برداشت آخرین محصول عسل به کلنی ها داده شود تا از باقی مانده اثرات آن در شانهای عسل جلوگیری شود.

۳- نوزما

عامل بیماری يك انگل اجباری تک ياخته‌ای به نام نوزما آپيس داخل سلول‌های پوششی روده ميانی زنبوران بالغ تکثیر مى شود. اين بیماری در اغلب نقاط جهان انتشار دارد. بیماری بيشتر در کندوهای ضعیف که در اثر عوامل مختلف مانند شرایط بد آب و هوایی، اثر حشره‌کش‌ها و آفت‌کش‌ها، بالا بودن سن زنبوران، برخی از بیماری‌ها، زمستان‌گذرانی طولانی و نبودن غذای کافی جمعیت آنها کاهش می‌یابد، بروز می‌کند و موجب نابودی کلنی می‌گردد. اوج این بیماری در اوخر بهار است.

عامل اين بیماری از طریق عسل آلوده، غارتگری کندوهای، نقل و انتقال شانها بین کندوهای، خرید و فروش کندوهای آلوده و ملکه، آب، مدفوع زنبوران بیمار یا به وسیله غذای آلوده از زنبوری به زنبور دیگر منتقل می‌گردد.

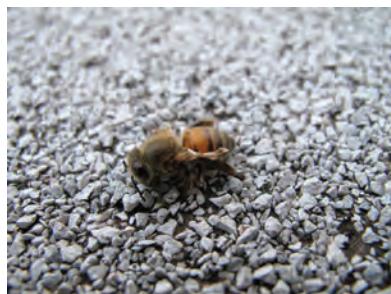
علائم بیماری: در شکل حاد بیماری، علائم ظاهر مى شود و در شکل مزمن آن، هیچ گونه نشانه‌ای بروز نمی‌کند و ممکن است علائم زیر مشاهده شود.

■ کوتاه شدن عمر زنبورهای آلوده

■ رشد ناقص غدد شیری

■ کاهش وزن بدن زنبورهای آلوده

- عدم توانایی در پرواز
- وجود زنبوران ناتوان و ضعیف
- زنبوران با شکم متورم در اثر افزایش حجم لوله گوارش و پرخوری
- کاهش فعالیت کلنی
- حالت اسهال به علت تجمع بیش از حد آب در دستگاه گوارش
- فلنجی زنبوران بالغ و خزیدن آنها روی زمین
- توقف تخم‌گذاری ملکه
- مرگ ملکه و کاهش شدید جمعیت

بیماری نوزما

پیشگیری و درمان: برای پیشگیری روش‌های زیر توصیه می‌شود.

- ۱ تأمین ملکه جوان و افزایش جمعیت کندوها
- ۲ انتخاب محل مناسب برای زمستان گذرانی
- ۳ تأمین غذای کافی برای زمستان گذرانی
- ۴ عدم استفاده از قاب‌های آلوده در کندوهای سالم
- ۵ ضدعفونی کندوها و وسایل آلوده

این بیماری را می‌توان با استفاده از داروی آنتی‌بیوتیک فوماژیلین یا فومیدل B کنترل کرد.

توجه

لازم به ذکر است که فوماژیلین همانند سایر آنتی‌بیوتیک‌ها فقط بر شکل فعل نوزما مؤثر است و بر اسپورها اثری ندارد. برای از بین بردن اسپورها از ضدعفونی باید استفاده کرد.

۴- سندرم ناپدید شدن جمعیت کلنی^۱

سندرم ناپدید شدن جمعیت کلنی که به آن سندرم کاهش جمعیت زنبوران عسل یا اختلال ریزش کلنی زنبوران عسل نیز گفته می‌شود. سندرمی است که زنبوران برای انجام فعالیت‌های روزانه خود از کندو خارج شده و دیگر به کندو باز نمی‌گردند و ناپدید می‌شوند.

^۱ Colony Collapse Disorder

کندوی خالی از زنبور با وجود شفیره

علائم بیماری: کلنی‌هایی که مشکوک به وقوع CCD می‌باشند عموماً به‌طور همزمان دارای مشخصات و علائم زیر هستند.

- نبود کامل زنبوران بالغ در کلنی و گاهی مشاهده تعدادی زنبور تلف شده در اطراف کندوها.
- وجود شفیره‌های سرپوشیده در کلنی، زیرا زنبورها به‌طور طبیعی هیچگاه کندو را تا هنگامی که همه شفیره‌ها خارج نشده‌اند، ترک نمی‌کنند.
- وجود ذخایر غذایی کافی شامل عسل و گرده در کندو.
- علائم اولیه‌ای که قبل از متلاشی شدن کامل کلنی مشاهده می‌شوند عبارت‌اند از:
 - عدم زنبوران کارگر کافی برای پرستاری از لاروها و شفیره‌ها.
 - زنبوران نسبت به تغذیه با غذای موجود در کندو مانند شربت شکر و یا مکمل‌های پروتئینی بی‌میل هستند.
 - علت و یا علل این سندروم هنوز کاملاً شناخته نشده است ولی بروز این مشکل ممکن است با عوامل فقر غذایی یا سوء‌تغذیه، ضعف سیستم ایمنی بدن، کنه واروا و ویروس فلجری حاد، نوزما، آفت‌کش‌ها، آنتی‌بیوتیک‌ها و کنه‌کش‌ها، محصولات اصلاح شده ژنتیکی، کوچ دادن زنبوران، تغییر آب و هوا، امواج الکترومغناطیسی و تنوع ژنتیکی ملکه‌های تولید شده مرتبط باشد.

پیشگیری و درمان

- به‌کاربردن بهترین روش‌های مدیریت کلنی و استفاده از ملکه‌های اصلاح شده.
- تقویت کلنی با تغذیه مناسب در هر زمان که کلنی به آن نیاز دارد.
- استفاده از بهترین شیوه‌های پیشگیری و مبارزه با آفات و عوامل بیماری‌زا.
- جلوگیری و کاهش عوامل استرس‌زا (مانند کوچ دادن‌های متعدد با فواصل طولانی، سرما و گرمای شدید، کمبود مواد غذایی مورد نیاز، تشنجی، بیماری‌ها و غیره) در کلنی‌ها.
- زمانی که کلنی دچار عارضه CCD شد، تجهیزات آن را در یک جای سربسته قرار دهید که سایر زنبوران به آن دسترسی نداشته باشند.
- از داروی فوماژیلین در شربت شکر برای چند نوبت استفاده نمایید.
- اگر ناپدید شدن جمعیت را تجربه می‌کنید و در کنار آن آلودگی دومی، نظیر لوک اروپایی، را هم مشاهده

کردید، کلنی‌ها را با آنتی‌بیوتیک مناسب درمان کنید.

۵- کنه واروا

کنه واروا به عنوان آفت زنبور عسل همه ساله خسارت جبران ناپذیری را به صنعت زنبورداری وارد می‌کند. کنه واروا، انگل‌های خارجی زنبوران عسل و نوزادان آنها هستند و با چشم مسلح به خوبی دیده می‌شود. کنه واروا برای تغذیه از خون یا همولنف زنبور عسل قسمت‌های نرم بدن را انتخاب می‌کند و در اثر زخم ایجاد شده در بدن، عفونت ایجاد می‌شود. در صورت آلودگی شدید نسل به درستی تکامل نمی‌یابد و زنبورهای متولد شده دارای نقص عضو بوده و عمر آنها کاهش می‌یابد. وجود زنبورهای بدون بال و پر خصوصاً در پاییز از علائم وجود کنه واروا در کندو می‌باشد.

کنه واروا روی شفیره زنبور نر

کنه واروا روی زنبور عسل

بیشترین خسارات ناشی از کنه واروا به لاروهای مسن و شفیره زنبور عسل و بخصوص لاروهای نر مرتبط است. زنبوران کامل نقش میزبان واسطه را بازی کرده و کنه را روی خود حمل می‌کنند. کنه ماده قبل از بسته شدن سر سلول‌های لارو، وارد سلول‌ها شده و پس از اینکه لاروها تنبیدن پیله را تمام کردن شروع به تخم‌ریزی می‌کنند.

نحوه رشد کنه واروا

انتشار این کنه بیشتر به طرق زیر صورت می‌گیرد:

■ حمل و نقل کندوها از نقطه‌ای به نقطه‌ای دیگر.

■ حمل و نقل کندو در زنبورداری‌های مهاجرتی.

■ پرواز زنبورهای کارگر و نر در مناطق زنبورداری.

■ بچه کندوهایی که از کندوی خود به نقاط دوردست فرار می‌کنند.

■ خرید و فروش کلنی‌های زنبور عسل و انتقال آنها بین زنبورداران.

■ خرید و فروش ملکه‌های زنبور عسل.

پیشگیری و درمان: کنه‌ها سلول‌های نر را برای تخم‌گذاری ترجیح می‌دهند، بنابراین شان‌هایی که دارای سلول‌های نر هستند را باید از کندو خارج کرد و تعداد آنها را به حداقل رساند.

رشد کنه‌ها هم‌زمان با سرد شدن هوا افزایش می‌یابد، بنابراین زنبوردار باید بعد از آخرین برداشت محصول عسل (در اوایل پاییز) به مبارزه با آن اقدام کند.

داروهای زیادی مانند آپیستان، آپیتول، پریزین، آپیکارد، واروستان، واروازین، فولبکس وا، فولبکس، آمیتراز، باع وارول، اسید فرمیک و اسید اگزالیک برای مبارزه با کنه وجود دارد.

توجه

در مبارزه با کنه واروا که یکی از آفات مهم زنبور عسل است داروهای تدخینی و تبخیری از تأثیر بیشتر و کامل‌تری برخوردارند، علاوه بر آن روی کنه تراشه‌ای یا تنفسی نیز مؤثرند.

تحقيق
کنید

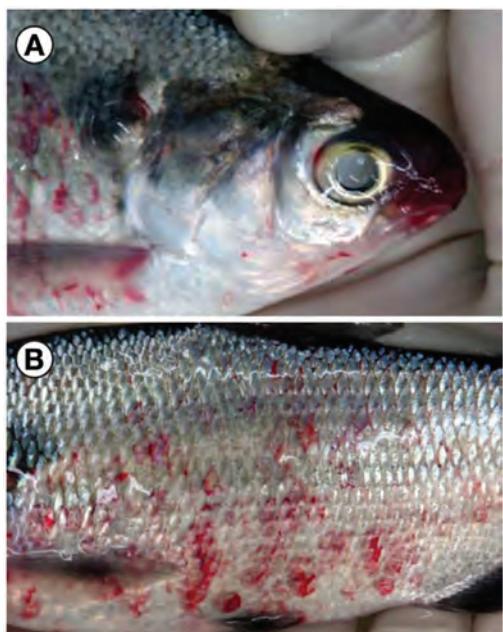
جدول زیر را با استفاده از کتب موجود در کتابخانه هنرستان و اینترنت کامل نموده و در کلاس درس ارائه دهید.

بیماری	عامل بیماری	شكل بالینی	عالائم بالینی - کالبدگشایی	پیشگیری، کنترل و پیشنهاد درمانی
بیماری فلنجی زنبور عسل				
لارو گچی				
لارو سنگی				
لارو کیسه‌ای				
کنه آکارین				

بیماری‌های رایج در پرورش ماهی

همواره باید تلاش نمود با رعایت بهداشت، شستشوی بهموقع حوضچه‌های پرورش، تأمین غذای سالم، انبارداری صحیح، رعایت تاریخ مصرف غذای ماهیان و همچنین ضد عفونی ادوات و ابزار پرورشی و جلوگیری از انتقال آلودگی با جریان آب و از طریق حمل و نقل و کارکنان مزرعه وغیره از بیمار شدن ماهیان جلوگیری شود. همیشه این جمله که پیشگیری مقدم بر درمان است باید از اهداف یک مدیر موفق مزرعه پرورش ماهی باشد. در ادامه به برخی از بیماری‌های مهم ماهی و راه‌های جلوگیری از توسعه و ایجاد تلفات اشاره می‌شود.

۱- بیماری سپتی سمی هموراژیک ویروسی (V.H.S)

بیماری سپتی سمی هموراژیک ویروسی

تمامی سنین ماهی به بیماری حساس هستند، ولی در انگشت قدما و بچه ماهیان یک ساله بیشتر بروز می‌کند و مهم‌ترین خطر در مزارع پرورش ماهی به شمار می‌رود. عامل بیماری نکروز عفونی پانکراس متعلق به خانواده بیرناو پریده می‌باشد.

علائم بیماری: یکی از علائم این بیماری خونریزی در اطراف چشم است. همچنین در بافت‌های چربی محوطه شکمی، غدد تناسلی و بین عضلات در هنگام تشریح خونریزی‌های وسیعی دیده می‌شود. ماهیان مبتلا به رنگ تیره در آمده و بیرون زدگی دو طرف چشم‌ها در آن واضح است. نشانه‌های کم‌خونی از جمله کبد و آبیشه‌های رنگ پریده، خونریزی روی آبیشه‌ها، کیسه‌های هوایی، بافت ملتحمه چشم و قاعده باله دیده می‌شود. ماهیان مبتلا بیشتر در انتهای استخر و کناره‌های آن تجمع می‌کنند. خونریزی در حالت مزمن خفیف‌تر است.

پیشگیری و درمان: این بیماری مانند بیماری‌های

ویروسی درمان ندارد و تنها راه مبارزه با آن پیشگیری است فقط با تعویض آب و جدا کردن ماهیان مبتلا می‌توان از روند بیماری جلوگیری کرد. آب مورد استفاده در صورت امکان با اشعه UV یا گاز ازن ضد عفونی شود. در هنگام ابتلا افزایش اکسیژن رسانی، استفاده از ویتامین C، کلرین و ترکیبات چهارتایی آمونیوم طی ۲ بار در هفته، مصرف پروبیوتیک‌ها و محرک‌های ایمنی در کاهش تلفات مؤثر خواهد بود.

تلفات باید در اسرع وقت با آهک زنده در چاله‌ای عمیق، دفن بهداشتی شوند.

توجه

۲- بیماری فرونکولوز

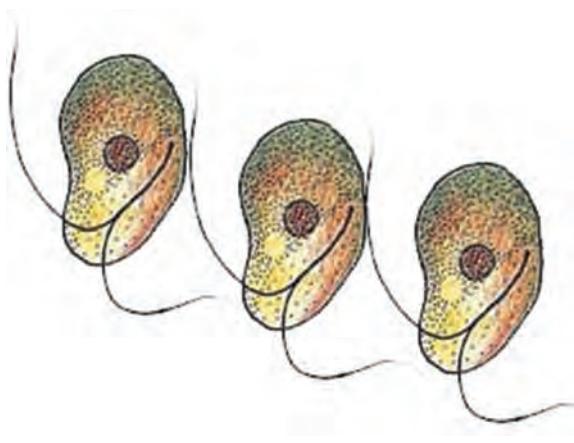

بیماری فرونکولوزیس

این بیماری به وسیله آئرموناس سالمونیسیدا ایجاد می‌شود که در ماهیان بزرگ‌تر به علت حضور فراوان کورک‌ها، بیماری راحت‌تر تشخیص داده می‌شود. این فرونکل‌ها با جراحات‌های بزرگ جوش مانند که قرمز و متورم‌اند معمولاً در پشت یا پهلوها دیده می‌شوند. در اثر ترکیدن این جوش‌ها محتويات آبکی آنها که رنگی مایل به قرمز دارد و حاوی تعداد بسیار زیادی از باکتری‌های است، به داخل آب رها و باعث انتشار سریع عفونت می‌شوند.

پیشگیری و درمان: ایجاد و نگهداری شرایط مطلوب محیط زندگی ماهیان و ضد عفونی کردن لوازم و وسایل در پیشگیری مؤثر است. برای درمان نیز استفاده از سولفامرازین و اکسی تتراسیکلین مؤثر است.

۳- کاستیا

انگل کاستیا

کاستیا تک یاخته گلابی شکل بسیار کوچکی است که به وسیله تازک‌های مو مانند، خودش را به جلو می‌راند. کاستیا روی سطوح آبیشش‌ها و پوست یافت می‌شود. عفونت حاصله از این انگل در بچه ماهی نورس اهمیت زیادی دارد و وقتی که کاستیا زیر میکروسکوپ مشاهده می‌شود، اندازه‌ای برابر سلول‌های پوست ماهیان دارد، اما به وسیله متحرک بودنش از سلول‌های پوست قابل تشخیص است و مارپیچی بودنش به بهترین شکل مشاهده می‌شود. آلودگی ماهی قزل‌آلای با کاستیا در آب شیرین و همچنین آب دریا به دفعات مشاهده شده است.

علائم بیماری

- ایجاد خراش یا زخم‌های خونی و باز خراشیدن و کوبیدن پوست بدن به اشیای دیگر
- بی‌حرکت ماندن یا گوشه‌گیر شدن ماهی به وجود آمدن نقاط قرمز و خونی رنگ روی سطح پوست
- ایجاد لکه‌های ابری و سفید روی سطح پوست ماهی ابری شدن چشم

■ حرکت ماهی به سطح آب و تنفس سنگین و بريده و نامنظم برای گرفتن اکسیژن
 ■ به وجود آمدن لایه سفید وصله مانند روی بدن ماهی
 ■ ترشح موکوس روی سطح بدن ماهی به منظور محافظت بیشتر از پوست ماهی
 ■ کاهش اشتهاي ماهي
 ■ کاهش وزن ماهي
 ■ بی حال شدن ماهی و نهایتاً مرگ ماهی

پیشگیری و درمان: روش معمول پیشگیری استفاده از فرمالین با غلظت ۲۵۰-۲۰۰ ppm برای درمان به مدت یک ساعت است.

روش درمان

- ۱ افزایش دمای آب
- ۲ استفاده از حمام نمک (۲۵ گرم نمک در ۲۰ لیتر به مدت ۳۰ دقیقه)
- ۳ استفاده از داروهای ضدانگل مانند پرمنگنات پتاسیم (۲ میلیگرم در لیتر برای سه دوره)، داروهای ضدانگل تجاری
- ۴ استفاده از داروی سراپروتاژول و جی بی ال پانکتول
- ۵ استفاده از فرمالین

۴- بیماری ساپرولگنیازیس

عامل این بیماری قارچ ساپرولیگنا است. این قارچ به رنگ سفید متمایل به خاکستری است و ظاهری خز مانند دارد.

علائم ابتلا شامل حضور توده پنبه مانند سفید تا خاکستری، قهوهای رنگ روی پوست، بالهها، آبشش‌ها یا چشم ماهی یا روی تخم‌های آنها می‌باشد.

بیماری ساپرولگنیازیس

پیشگیری و درمان: افزایش کیفیت آب ورودی و تعویض مناسب آب در پیشگیری مؤثر است. ضدعفونی استخراها توسط آهک و استفاده از فرمالین ۳ تا ۵ درصد، نمک طعام ۱ تا ۳ درصد به مدت ۲۰ دقیقه، سولفات

مس و مالاشیت گرین نیز توصیه می‌شود.

۵- کوبی هرپس ویروس (بیماری اگزوتیک)

عامل بیماری از خانواده هرپس ویریده است و با علائم بالینی نظیر زخم‌های وسیع، خونریزی از آبشش‌ها، نقاط رنگ پریده یا تاول‌های روی پوست، چشمان فرورفتگ، شناگری بی حال، ضربان آبتشش شدید، کاهش اشتتها، وجود چسبندگی در حفره بدن، ابری شدن اندام‌های داخلی، تورم شدید در آبشش‌ها در این گونه از ماهیان مشخص می‌شود.

این بیماری به شدت مسری است که دارای میزان ابتلا و تلفات بسیار بالا در خانواده کپورماهیان می‌باشد. در حدود ۲۴-۴۸ ساعت پس از ظهرور، علائم بیماری شروع می‌شود.

کوبی هرپس ویروس یا بیماری اگزوتیک در ماهی

ویروس حداقل ۴ ساعت در آب فعال و زنده است و از طریق آبشش صدمه دیده در آب، ارتباط مستقیم با ماهی آلوده، مایعات خروجی ماهی آلوده و آب یا لجن سیستم‌های آلوده انتقال می‌یابد.

پیشگیری و درمان: با رعایت دقیق و کامل اصول قرنطینه و اجرای کامل اصول امنیت زیستی می‌توان از مبتلا شدن ماهیان به این بیماری و هر بیماری ویروسی دیگر تا حدودی جلوگیری نمود.

■ افزایش دما تا ۳۰ درجه به مدت یک ماه

■ افزایش هوادهی برای تنفس بهتر ماهی‌ها

■ ضدغوفونی استخرا با کلر (۰ ۲۰۰ میلی گرم در لیتر) به مدت یک ساعت

■ واکسیناسیون ماهی‌ها بر علیه بیماری

■ رعایت تراکم ماهی‌ها در استخر

■ افزایش کیفیت غذا

■ کاهش عوامل استرس‌زا

تحقیق
کنید

جدول زیر را با استفاده از کتب موجود در کتابخانه هنرستان و اینترنت کامل نموده و در کلاس درس ارائه دهید.

بیماری	عامل بیماری	علائم بالینی - کالبد گشایی	پیشگیری، کنترل و پیشنهاد درمانی
بیماری نکروز عفونی بافت‌های خون ساز (I. H. N.)			
بیماری نکروز عفونی لوزالعمده (I.P.N.)			
سپتی سمی آئروموناس			
بیماری دهان قرمز			
بیماری کلومناریس			
بیماری ساقه دمی			
بیماری استرپتوکوکوزیس			
ایکتیو فیتیریوس			
لرنه آ			

جدول ارزشیابی پودمان

عنوان پودمان	تکالیف عملکردی (شاخص‌گاه)	استاندارد عملکرد (کیفیت)	نتایج	استاندارد (شاخص‌ها، داوری، نمره‌دهی)	نمره
عوامل بیماری‌زا در دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان	تحلیل عوامل بیماری‌زا	تحلیل عوامل بیماری‌زا و تعیین نوع بیماری‌های دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان براساس نشانه‌شناسی نظری	بالاتر از حد انتظار	تحلیل عوامل بیماری‌زا و تعیین نوع بیماری‌های دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان براساس نشانه‌شناسی نظری	۳
	تحلیل بیماری‌های دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان	در حد انتظار	تعیین نوع بیماری‌های دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان براساس نشانه‌شناسی نظری	تحلیل عوامل بیماری‌زا و تعیین نوع بیماری‌های دام، طیور، زنبور عسل و آبزیان براساس نشانه‌شناسی نظری	۲
نمره مستمر از ۵					
نمره شایستگی پودمان از ۳					
نمره پودمان از ۲۰					